

Iubitei

Mihai Eminescu

O, îndulcește-ți ochii tăi, iubită,
O, însenină fața ta de nea.
Nu știi că-n piept inima mea rănită
Tresare-adânc la întristarea ta?
Tresare-adânc, tresare-adânc, iubită -
Oh, în zadar mi-ncreți tu fruntea ta.
Durerea chiar de-o simulezi - eu simt
Fiori adânci în pieptul meu trezind.

Ah! cât ești tu de mândră și frumoasă
Când râzi, când plângi, când mă săruți, când - ah!
Cuprind în mâni eu capul tău - geloasă!
Și sărut ochii-ți plini de lacrimi, ah!
Ei strălucesc ca stelele focoase
Ce-ntr-a junie-mi noapte lumina!
Și te iubesc, și te sărut, te-ador,
Amorul meu, nespusul meu amor!

O, nu-mi muri, o, nu-mi muri, iubită,
C-atunci în veci prin noapte-aș rătăci -
Mi-aș sfărma viața-n jalea cea cumplită
Și de durere n-aș putea muri.
Aș purta-n timp inima-ncremenită,
Cu ochii stinși, și gura-ar amuți.
Durerea ta m-ar face să trăiesc,
Ca să trăiesc, ca să înnebunesc.

Așteaptă dar cu moartea ta, iubită,
Pân-ce de fericire-oi muri eu.
Cu roze să-ncununi fruntea-mi pălită,
Zâmbind să mă săruți, amorul meu;
De-oi învia, să știi, dumnezeită,
Că-un somn a fost angelic, deși greu.
De nu mă voi trezi, să știi, să știi -
Că-n veci visez la ochii tăi cei vii.

Cum va fi acel vis eu nu-ți pot spune -
Eu numai îl gândesc când mă cufund
În ochii tăi. - Neclare sunt, nebune,
Acele-nchipuiri ce mă pătrund.
Privește tu în ochii mei și-mi spune
Ce vezi în ei, în dorul lor profund.
Tot ce-ai văzut eu n-am văzut n-al tău -

Nici în mormânt nu pot ca să-i uit eu.

Ei sunt minuni ce-a muri nu mă lasă,
În somnul morții m-or neliniști,
Pătrunde-vor cu raza lor focoasă
Chiar în sicriul unde voi dormi.
Ei au pătruns prin pături neguroase,
Ce viața mi-a urzit până aci -
De-ați putut sparge negurile-acele,
Veți lumina în veci, iubite stele!

Oh, nu-mi muri, te rog! Căci tot ce-n lume
Eu am iubit murit-au prea curând -
Orice amor ce n-a luat drept glume
Al meu amor e astăzi în mormânt. -
Dar astăzi văd c-am pierdut num-un nume:
Căci ea ești tu - tu ea - într-un cuvânt
Tu mi-ai murit o dată. - Să nu-mi mori
De-a doua oară, înger de amor.

Căci de-ai muri ce-aș face eu în lume -
N-aș regăsi în veci chipu-ți ușor
Și osândit aș fi să stau în lume -
De jalea ta eu n-aș putea să mor.
Acum - acum n-aș plânge al tău nume
Ci chiar pe tine, vecinice amor:
Mort, aș trăi eu; viu, eu aș fi mort.
Trăiește-mi dar - c-adânc în piept te port